

KVINDEBLADET

• HVAD VI VIL •

UDGIVET AF

KVINDELIG FREMSKRIDTSFORENING.

Nr. 52.

Udgaar hver Søndag. Abonnement 60 Øre
pr. Kvartal foruden Postpenge. Annoncer
pr. Petitlinie eller dens Plads 10 Øre.

København, Søndagen den 24. December 1891.

IV. Aargang.

Alle Klager over Uregelmæssigheder i
Bladets Forsendelse bedes indgivet til
det Posthus, hvorfra Bladet udleveres.

Mary Steen.

Midt i Hovedstaden ligger kgl. Hof-fotograf Mary Steens Atelier. De Københavnerne, der daglig færdes paa selve Strøget, vil have lagt Mærke til de to smukke Udhængsskabe Amagertorv 4, hvori der findes mangt et kendt Interiør, samt Billeder af baade store og smaa, fint og omhyggeligt udførte, et Bevis for, at Kvinder ikke staar tilbage for Mænd i Dygtighed, naar de paa-tager sig en Gerning. Mary Steen beskæf-tiger 6 Damer i sit Atelier og har altsaa ingen lille Forretning, ti hvem der først har prøvet hendes Billeder, kommer som oftest igen.

Det er nemlig ikke alene Billedernes Udførelse, dem hun som ægte Kunstner forstaar at give Liv, der vinder hende, men det er ogsaa den elskværdige Imødekommenhed, der drager Folk til Huset. Vi Mennesker er nu en Gang saadan, at selv om Forretninger kan have gode Varer saa foretrækker vi dog den Chef, der ser Mennesket i sine Kunder. Det gør Mary Steen, og hun staar sig ved at bringe sine Klienter i Stemning, derved lokker hun det mest tiltalende Træk frem i Ansigtet, og naar man saa ser sit eget Billede, udbryder man forbavset: „er jeg virkelig saa smuk!“ idet man har sit gnavne Ansigt i friskt Minde, da man for et Øjeblik siden saa sig i Spejlet.

Mary Steen gør et sympatetisk Indtryk. Igennem hendes beskedne Optræden fornemmes dog den stærke Personlighed, der som Selfmade-Kvinde har erhvervet sig en Plads blandt de bedste i sit Fag, er valgt ind i Bestyrelsen for Fotograf-Foreningen og agtet som Kollega. Tidlig mistede hun sin Moder, og var ved de smaa Kaar i Hjemmet som Skolelærerdatter nødt til selv

at skaffe sig en Stilling. Hun modtog sin første Uddannelse til Forretningslivet paa Frk. Testmanns Handelsskole, men følte sig mere tiltalt af den fotografiske Virksomhed, hvori hun da søgte sin Uddannelse. Hun fik senere Rejselegat gennem det Rejersenske Fond, og vakte Dronningens Opmærksomhed som den dygtige Fotograf, hvis Atelier ofte blev benyttet af den kongelige Familie, og fik derved Udnævnelsen kgl. Hoffotograf.

I sit Forhold til sine Hjælpere i Forretningen hylder hun den demokratiske Grundsætning, at der ydes lige Frihed i Arbejdstid mellem Chet og Medhjælpere.

I Selskabslivet er hun stille og reserveret i sin Omgang, men hvem der kender hende paa to Mands Haand, véd, hvor fængslende og interessant hendes Tale kan være.

Mary Steen har ikke som saa mange andre næringsdrivende Kvinder været bange for at være sin Mening bekendt over for Kvindebevægelsen. Hun har flere Steder i Landet holdt Foredrag om Kvindesagen, og søgt at vække Ansvarsfølelsen hos sit eget Køn til Bevidsthed. Disse Møder har været talrigt besøgte, og hendes Veltalenhed og smukke Sprog med den afdæmpede og beherskede Fremtræden, har vundet hende mange Venner og Beundrere. Hendes smukke Mindeord i „Kvinden og Samfundet“ om Fru Line Luplau gør Indtryk af, at hun ikke har mindre Færdighed i at føre Pennen.

Vi har nu præsenteret Frk. Mary Steen for vore Læsere; vi haaber ikke, hun tager os vor Præsentation ilde op; ti Hensigten var kun den, at opmuntre andre Kvinder til, lige som hun gennem selvstændigt Arbejde, at dygtiggøre sig som nyttige Borgere, saa vi ad den Vej hurtigere kan naa de borgerlige Rettigheder i Samfundet, uden

hvilket vi dog ikke fuldtud kan udfolde vore medfødte Evner.

Johanne Meyer.

Nu skal De høre:

Jeg sad og læste i en Avis. Det var i det bekendte Konditori i den bekendte Gade paa Strøget, hvor man altid kan træffe — mere eller mindre gode — Bekendte. Det var i Grunden for Fredens Skyld, jeg var kommen derind. Jeg skal sige Dem, vi har en Hund, der, naar den endelig følger med paa Strøget, ikke holder Fred, før den faar sin Linse i det Konditori, hvor ogsaa den derfor allerede er ret godt kendt.

Naa, jeg sad og læste i en Avis, en voldsom stor Avis A, og paa den stod, at der ogsaa var en B, og at der samme Aften skulde komme en C. — Og saadan en Mængde Avertissementer der var i det Blad! baade paa For- og paa Bagsiden. Det var grangiveligt som et Julenummer af „Politiken“, det vil sige, meget, meget større end saadan et. Alligevel kunde jeg udmærket godt tumle og læse det.

Ind ad Døren stod der en stadig Strøm af Gæster. Saa snart en var kommen indenfor, saa hun (eller han, for der kom ogsaa Mandfolk) sig spejdende om i Værelset, og straks efter havde jeg dem en efter en henne hos mig. „Aa, maa jeg se det Blad efter Dem.“

Ved at se op, opdagede jeg for Resten, at der var flere, som læste ivrigt i lignende Blade.

Men hvad var det? Blandt Avertissementerne: Kvindelig Fremskridtsforening — Engelsk Konversation — Fransk for Lærere og Lærerinder — Københavns Højskole — Tandlæge Fru Møller — Haandarbejder, Fru Willumsen — Papir- og Galanteri-forretningen Nansensgade 49 — Theodor Halgreen — — — og inde i Tekstsiderne Artikler af Johanne Meyer, Sofie Horten, Fru Rosalie — — —

Jeg bladede om igen.